

Samen kerken.....

Recht door zee

Van vorige zondag (21-1) tot en met volgende zondag (28-1) vindt de wereldwijde Week van gebed voor de eenheid van de Christenen plaats. In Nederland wordt deze jaarlijks terugkerende week georganiseerd door de Raad van Kerken en Missie Nederland, die beide een lange gebedstraditie kennen die teruggaat op initiatieven van ruim 150 jaar geleden. Wereldwijd bidden miljoenen christenen mee. Door samen te bidden ervaren zij iets van eenheid. Tegelijk klinkt ook de verantwoordelijkheid voor anderen mee door de problemen van de samenleving in de voorbeden een plek te geven.

Dit jaar vieren we met elkaar een soort bevrijdingsfeest. *'Recht door zee'* is het thema dat is aangereikt door christenen uit de Cariben. Voor deze christenen is het verhaal over Israëls doortocht door de Rode Zee een bevrijdingsverhaal bij uitstek. Het is ook hún bevrijding. Dat is dan ook één van de verhalen die te horen zal zijn in de Oecumenische dienst in de Oude Kerk, komende zondag 28 januari om 10.00 uur, waarin ds. Carla Borgers en dhr. Jan Cuppen zullen voorgaan en waaraan het Zenderense koor MIX zal meewerken. .

Het is bijzonder hoe Bijbelverhalen als de doortocht door de Rode Zee mensen in het heden kunnen inspireren. In de Cariben bijvoorbeeld verbinden Christenen dit verhaal aan de ervaring van afschaffing van slavernij en de strijd tegen onrecht. En zo hebben velen hun eigen verhalen en geschiedenissen verbonden aan Bijbelverhalen, ieder op een eigen wijze. Ook als zij in hun individuele leven bevrijding ervoeren na een strijd, bijvoorbeeld een strijd tegen een verslaving.

In mijn studententijd was ik werkzaam in een kliniek voor verslaafde jongeren. In 2000 schreef ik over mijn ervaringen een artikel in het boekje "Verslaafd. Ervaringsverhalen van (ex-)verslaafden, familie en hulpverleners." Het kreeg de titel: "Uit Angstland weg naar vrijheid".

Een citaat uit dit artikel:

"Het werken in de kliniek, het praten met verslaafden heeft mijn geloof in het leven vergroot. Natuurlijk heeft het ook tot gevolg dat je meer donkere plekken van deze gebroken wereld onder ogen ziet, maar wat mij vooral geïnspireerd heeft is de hoop, de vechtlust die ik zag, om een onderdrukkend middel te lijf te gaan. Bijbelverhalen zie ik nu ook anders, ze leven meer. Zo is er bijvoorbeeld dat aangrijpende verhaal van het onderdrukte volk Israël dat uit Egypte trekt, recht door de Rode Zee heen en veertig jaar door de woestijn ploetert om eindelijk in het Land van Belofte te komen.

Je kunt dat verhaal lezen als een historisch relaas over een volk en als historisch-kritisch theoloog kun je daar zelfs aan twijfelen: is dit wel een historisch verhaal of is het slechts een verhaal dat toen en toen en daar en daar is opgetekend? Je kunt het verhaal ook lezen als jÓuw verhaal, als óns verhaal. Je kunt het zien als een model voor de weg die mensen gaan als zij zich proberen te ontworstelen uit de greep van een onderdrukker en op weg gaan naar meer vrijheid, naar een menswaardiger bestaan.

Als een Bijbelverhaal jouw verhaal wordt, als geloof zich om het leven bekommert, als een mens zijn of haar naaste overeind durft te zetten en wil helpen in moeilijke tijden, dan hebben theologie en leven elkaar gevonden. Dan kan de theologie het niet meer maken om irreële en ivoren-toren-

dingen over mensen en het leven te zeggen. En dan kan het leven vooruit, gevoed en gelaafd met beelden van hoop en verwachting.”

Bijzonder om deze woorden van 18 jaar terug te lezen. En om te beseffen dat dit nog steeds en steeds meer mijn drive is om Bijbelverhalen te verbinden aan de levens van ons in het hier en nu. Een daadwerkelijke helende werking, een bevrijdende functie mogen die oude verhalen hebben als je er jouw eigen verhaal in kunt lezen. Dan kan zo'n verhaal recht-door-zee voor je werken en je helpen om je leven (weer) aan te gaan.

Iedereen die komende zondag de Oecumenische dienst in de Oude Kerk bij gaat wonen wens ik een zeer inspirerende viering. Iedereen is van harte welkom om mee te vieren. En ook voor kinderen is er plek in deze viering en bij de kindernevendienst. Er is ook oppas voor de kleinsten.

ds. Johan Meijer